

Siedlce dnia 22 września 2017 roku.

Recenzja

pracy doktorskiej mgr Marcina Sutryka pt. „Doświadczenie wizualne obrazu utworzonego przy pomocy telefonu komórkowego – malarska interpretacja”.

Rozprawa mgr Marcina Sutryka prezentuje autorskie ujęcie zagadnień artystycznych dotyczących oddziaływania obrazu, jako dominanty we współczesnym świecie komunikacji oraz jego licznych form kreowania przez wybrane media. Integralną część przewodu doktorskiego w dyscyplinie sztuki piękne stanowi cykl 29 prac malarskich wykonanych w technice olej na płótnie. Kompozycje tworzące cykl malarskich interpretacji tematu autoportretu, wyrażają autorskie zmagania z formą obrazu oraz wiarę we własne wizje i emocje. Rozwiązania malarskie, jakie proponuje Sutryk są w pewnej opozycji do rozważań teoretycznych, a jednocześnie stają się integralną częścią w/w rozprawy.

Treść pracy teoretycznej zamyka się w siedmiu rozdziałach poprzedzonych wstępem oraz zakończonych bogatą i trafnie dobraną bibliografią. Kolejna część rozprawy została przeznaczona na prezentację prac. Dobór prac oraz ich układ eksponuje cechy artystycznego kodowania treści. Problematyka prezentowanych prac, ich motywy i źródła są interesującym dopełnieniem treści zawartych w poszczególnych rozdziałach.

We wstępie pracy pt. „Doświadczenie wizualne obrazu utworzonego przy pomocy telefonu komórkowego – malarska interpretacja”, autor przybliżył nam takie pojęcia, jak: obrazowanie, wizualizacja oraz miejsce, jakie zajmujemy we współczesnej przestrzeni, której głównym elementem ją współtworzącym jest konglomerat mediów. Ten wątek współlistnienia, a czasami wręcz swoistego uzależnienia, jest konsekwentnie eksponowany w treści rozprawy.

Sutryk poszukuje związków między elementami formalnymi - charakterystycznymi motywami stanowiącymi bazę narracji wizualnej, a wydarzeniami o konotacji biograficznej. Celem tej analizy jest podkreślenie podmiotowej roli twórczości. Kolejne rozdziały odsłaniają bogactwo emocjonalne, konstytuujące wewnętrzną rzeczywistość artysty. Są zapisem przemyśleń, emocji, doświadczeń mających źródła w potrzebie intensywności przeżywania i doświadczania każdego dnia.

● TRZYMANO
Wydział Sztuki

Dn. 06.10 L. cz. 264/17

W rozdziale pt. „Obraz pomiędzy obrazami” autor skupia się na zjawisku, jakim jest obraz, wykazując związki pomiędzy nauką i sztuką. Przywołuje problem mediów oraz ich roli w masowej komunikacji, który podejmował postmodernistyczny socjolog, filozof kultury Jean Baudrillard. W tym samym rozdziale przytacza także oryginalne poglądy innego teoretyka sztuki Hansa Beltinga.

W „Malarstwie i fotografii” przeprowadza analizę mediów i oddziaływania ich środków wyrazu, charakteryzując każde z osobna, odwołując się do przykładów z historii sztuki oraz historii fotografii.

W następnym rozdziale Sutryk powraca do korzeni swego pochodzenia i budzącej się w nim potrzeby świadomego budowania kompozycji obrazu fotograficznego. W rozdziale „Mając cyfrową lustrzankę, przestałem fotografować”, autor dywagując wskazuje, jakim priorytetem są dla niego pojęcia: tradycja - rodzina. „Autoportret. Selfie” konkluduje autor mocnym stwierdzeniem: *„Świat staje się coraz bardziej miłki i ułomny, a konsumujący tę miłkość człowiek - jednowymiarowy...”* Odważne słowa w czasach, kiedy wartości humanistyczne nie są odbierane jednoznacznie lub wręcz dezawuowane, jako synonim miłkości i słabości jednostki. Stwierdzenie to prowokuje też do dualistycznego odbioru treści kompozycji autoportretów Sutryka. Z jednej strony korzysta z kompozycji typu „selfie”, realizując prace malarskie, a jednocześnie oddaje wielowarstwowy przekaz poprzez malarstwo „wiecznie żywe”.

Treści rozdziałów: „Twarz, mina, maska”, „O formie i inspiracjach”, „Cyfrowy cień” określają motyw oraz prezentują rodowód peregrynacji malarskich, poparty filozoficzną świadomością autora w poszukiwaniu formy. Sutryka pasjonuje zarówno idea obrazu, jak i sam proces kreacji.

Propozycja malarska Marcina Sutryka nawiązuje do akademickiej dyscypliny, polegającej na skrupulatnym opracowaniu tematu przy kreowaniu formy w poszczególnych kompozycjach. W procesie malarskim autor prowokuje odbiorcę do przekraczania ogólnie przyjętych norm i konwencji wyobrażeń. Kreuje przestrzeń malarską w opozycji do teraźniejszości naznaczonej cyfryzacją, anonimowością i powszechnie postępującą alienacją jednostki.

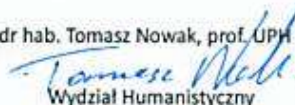
Wyrazistość środków wyrazu w kompozycjach malarskich Sutryka nie zrywa kontaktu z tym, co realne. Balansując na granicy ryzyka oddziaływania atrakcyjnej formy, niemal ocierając się o estetyczny banał, autor uzmysławia nam, że rzeczywistość przedmiotowego

świata nie jest tak nienaruszalna, jak podpowiada to nasza świadomość. Sutryk poprzez swoje malarskie prowokacyjne otwarcie mówi, iż to, co postrzegamy może ulec zmianie, może zostać poddane nowemu porządkowi. Poprzez artystyczną świadomość oraz emocje, propozycja Sutryka przywołuje do życia wizualizacje, będące zaskakującym oglądem rzeczywistości. Jego ekspresja malarska staje się integralną częścią natury, która zawsze była istotnym źródłem artystycznej inspiracji. Kompozycje budowane na motywie zaczerpniętym z „kultury selfie”, przeistaczają się w studium treści nadających im autorską formę. Propozycja malarska Marcina Sutryka wynika z potrzeby i wiary we własną wizję, otwartą na nieograniczone możliwości interpretowania tego, czego artysta doświadcza. Jest wyrazem, wręcz manifestacją wolności i otwartości intelektualnej na świat.

Sutryk jest malarzem poszukującym, z dużym wewnętrznym ładunkiem emocjonalnym. Jego swobodne poruszanie się po obszarach nauki konstytuują go, jako artystę w procesie permanentnego rozwoju. Z wielką atencją odnosi się do historii kreacji obrazu, tej dawnej, ale i tej tworzonej „dzisiaj”. W jego realizacjach odnajdujemy swoistego rodzaju continuum w poszukiwaniu własnego, niepowtarzalnego znaku malarskiego. Postawa twórcza Marcina Sutryka pozwala wierzyć w trwałość i znaczenie współczesnego języka malarstwa, jako wartości nieprzemijalnej i ciągle żywej w poszukiwaniu sensu autorskiej wypowiedzi.

Uwzględniając treść pracy doktorskiej: treść części opisowej oraz formę i treść części kwalifikacyjnej, wnioskuję o dopuszczenie mgr Marcina Sutryka do obrony przewodu doktorskiego w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej malarstwo przed Wysoką Radą Wydziału Sztuki Uniwersytetu Technologiczno - Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu. Uważam też, że poziom pracy doktorskiej mgr Marcina Sutryka pt. „Doświadczenie wizualne obrazu utworzonego przy pomocy telefonu komórkowego – malarska interpretacja”, zasługuje na możliwość jej opublikowania.

dr hab. Tomasz Nowak, prof. UPH

Wydział Humanistyczny

Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny
w Siedlcach